

בבית הדין המשמעתי של אגוד הכדורסל

הנאשמים: 1. סופוקליס שחורציאניטיס

2. הפועל תל אביב

החלטה

פרק א' - האישום כנגד סופוקליס שחורציאניטיס

1. השחקן הועמד לדין בגין כך שבסמוך לאחר תום המשחק שהתקיים ביום 7.4.14 בין קבוצות הפועל ומכבי תל אביב, התפרץ לעבר יציע המכובדים של הקבוצה המארחת, וזאת במהלך מרדף אחר אוהד של אשר הקניטו.

2. מרבית העובדות המתייחסות לארוע אינן שנויות במחלוקת בין הצדדים, אך לאור הניואנסים והדגשים, מצאנו לנכון לקבוע את הממצאים העובדתיים כדלקמן, וזאת בהסתמך על הראיות שהוצגו בפנינו, ובכלל זה סרט וידאו שצולם על ידי ערוץ 5, עדות השחקן ועדות המאבטח עפר שחרור:

- המשחק נערך באולמה הביתי של הפועל תל אביב; מכבי תל אביב ניצחה במשחק;
- בתום המשחק ירדו שחקני מכבי תל אביב לחדר ההלבשה ולצורך כך עברו במנהרה אשר פיתחה נמצא מול קו האמצע של המגרש, בסמוך מאוד ליציעי אוהדי הפועל תל אביב;
- השחקן נכנס לתוך המנהרה אך לאחר שהתקדם מספר מטרים ובתגובה לאמירות פרובוקטיביות שהוטחו על ידי אוהד הפועל תל אביב, סב על עקביו והחל רודף אחר אוהד זה;
- הקנטת השחקן נעשתה על ידי אוהד ששם לעצמו למטרה להפריע ולהקניט את שחקני מכבי תל אביב. אוהד זה הפריע (מילולית) בעת הוצאת אאוט על ידי שחקני מכבי תל אביב וכן בעת ירידת הקבוצות לחדרי ההלבשה בהפסקת המשחק. לקראת ירידת השחקנים בתום המשחק, ניצב האוהד בסמוך מאוד לקצה המנהרה וכשנכנס השחקן למנהרה, הכניס האוהד את פלג גופו העליון למנהרה, צעק לעבר השחקן ונופף בידו. כך הצליח האוהד ליצור קשר ישיר עם השחקן, והשחקן היה יכול לשמוע היטב את דבריו ולהיות חשוף להתנהגותו הפרובוקטיבית בשטח שאמור להיות "שטח סטרילי". השחקן טוען שהוטחו בפניו אמירות בוטות לגבי אימו, אישתו וילדיו ואילו המאבטח טוען כי נאמרו רק שתי אמירות בקשר לאימו של השחקן (ומטעמים ברורים), לא נצטט (האמירות). איננו סבורים שיש להכריע בין הגרסות שכן אין מחלוקת שהאמירות היו קשות ופוגעניות; עוצמת הפגיעה נובעת לא רק מתוכן האמירה אלא מעצם הסיטואציה שבה אוהד מביא עצמו כמעט פנים אל מול פנים אל מול שחקן ומטיח כנגדו באופן אישי דברים קשים ובוטים – במצב זה הפגיעה אישית וחמורה יותר מקללות הנשמעות מהיציע ובמסגרת מקהלת אוהדים.

- המרדף אחד האוהד כלל בתחילה ריצה על שדה המגרש, לאורך היציע ובסמוך למשטחי הילדים. בהמשך התפרץ השחקן ליציע האוהדים ועלה מספר שורות, עד שנבלם על ידי אוהדים, סדרנים וחבריו לקבוצה;
 - לדברי ב"כ השחקן – שאנו מאמצים – המרדף ערך כ- 20 שניות;
 - במהלך המרדף נערכו נסיונות רבים לעצור את השחקן. השחקן לא שעה לנסיונות אלה, דחף והתחמק ממי שניסה לעוצרו עד שלבסוף נוצרה מסה קריטית אשר השחקן לא יכל לה;
 - השחקן רץ בפראות כאחוז עמוק, כשהוא מתעלם מפגיעתו באוהדים שעמדו בדרכו. בכלל זה מירוצו הפראי של השחקן גרם השחקן פגיעה בשני ילדים שהיו בשורה הראשונה וכן באדם בשם אשר סטולר, אשר נצפה מועד ונפל במורד היציע עת ניסה ליסוג לאחור. ב"כ השחקן טענו כי השחקן לא התכוון לפגוע באוהדים אלא "רק" לרדוף אחר האוהד שהקניט אותו וכי חלק מהאוהדים נפגעו מ"תאונת השרשרת" שיצרה השתוללות השחקן, ולכן אין לראות בשחקן כמי שאחראי לפגיעות אלה. אנו דוחים טענות אלה: אכן, השחקן לא ניסה להפרע ממי שעמד בדרכו, אך היה אדיש לגמרי לפגיעה הודאית שתגרם כתוצאה מהתנהגותו חסרת הרסן, כמו גם מגל ההדף שנוצר כתוצאה מריצתו לתוך קהל האוהדים. אוהדים שהיו במסלול ריצתו נסוגו בבהלה לאחור וכתוצאה מכך אוהדים, לרבות ילדים, שעמדו מאחוריהם נהדפו לאחור ואחדים נפלו; השחקן ניסה לבחור את הדרך הקצרה ביותר להגיע לאותו אוהד, גם אם בדרך מצויים אחרים. השחקן אף היה אדיש ל"אפקט הדומינו" שגרמה התנהגותו ואין לפטור אותו מפגיעה באוהדים שעמדו בקו השני והשלישי.
3. באי כח השחקן לא חלקו על כך שהתנהגות השחקן מהווה עבירה משמעתית, אך טענו שיש להרשיעו בעבירה של התנהגות בלתי הולמת בלבד. כמפורט בכתב האישום וכנטען בפנינו, היועץ המשפטי סבור שיש להרשיע השחקן גם בעבירות של "התנהגות בלתי ספורטיבית", "הפרת סדר" ו"השתתפות בקטטה". לטעמנו, התנהגותו של השחקן נופלת בגדר שלושת העבירות הראשונות שצויינו לעיל, הרי שיש להרשיעו בעבירות אלה; העבירות מתארות היבטים שונים של התנהגותו הפסולה של השחקן. מובן כי לעניין העונש, אין כל חשיבות למספר העבירות בהן הורשע השחקן, אלא למסכת מעשיו. אשר לעבירה של "השתתפות בקטטה", היועץ המשפטי מאשר כי כיוון שהשחקן נבלם, הוא לא יצר מגע פיזי עם האוהד ולא הגיע לכלל "קטטה" אולם לדעתו על פי התקנון די בכך שהיה "ניסיון" מצד השחקן ליצור קטטה. אף שסביר לדעתנו כי רדיפת השחקן אחר האוהד הייתה בכוונת קטטה, נראה לנו כי אין צורך להכריע בשאלה אם השחקן התכוון רק "להפחיד" את האוהד כטענתו, או שרצה להכותו. שלושת העבירות בהן אנו מרשיעים את השחקן חמורות דיין, ואנו מוחקים מכתב האישום את העבירה של "השתתפות בקטטה".
4. אשר לעונש: מעשיו של השחקן חמורים ביותר וחסרי תקדים; למי מהנוכחים הרבים בדיון - שחלק נכבד מהם אמונים על ההיסטוריה של ענף הכדורסל בארץ – לא היה זכור אירוע בו התפרץ שחקן לעבר קהל במסגרת משחק רשמי. השחקן ובאי כוחו שמו דגש רב על הפרובוקציה כלפי השחקן, כזו שלא מצדיקה את מעשיו אבל יש בה כדי להקל הקלה משמעותית בעונשו.

לא נתעלם מכך שקדמה להשתוללות השחקן פרובוקציה חריפה מצד האוהד, וכי נדרשת מידה של שליטה עצמית כדי להתגבר על הדחף הראשוני להגיב, אך משחקן (ובפרט בכיר כמו הנאשם), נדרשת יכולת האיפוק הדרושה. תגובת הנאשם הוצגה כתגובה אינסטינקטיבית לפרובוקציה. מבלי להצדיק תגובות אינסטינקטיביות, הרי שבמקרה זה "תגובתו האינסטינקטיבית" של השחקן הלכה והתמשכה וגם כאשר ניסו לעצור בעדו אוהדים, סדרנים וחבריו לקבוצה, הוא הדף אותם עד שנבלם בסופו של דבר במעלה היציע.

5. לעניין הפרובוקציה הנטענת: יש להוקיע את התנהגותו של אותו אוהד, אך יש לזכור כי המדובר בהקנטה מילולית בלבד (חמורה ככל שהשחקן טוען לה), אליה לא הצטרפה פגיעה פיזית כלשהי, או נסיון לפגיעה כזו. שחקן כדורסל צריך לדעת לעמוד בפני קריאות שמוטחות אליו ובפניו, גם אם זה בשטח הסטרילי וגם אם הדבר נעשה מטווח קצר, פנים אל פנים. מכאן שאין למצוא בהתנהגות האוהד הצדקה למרדף האלים אחריו, תוך התעלמות מהאוהדים שעמדו בדרכו של השחקן. כפי שהוכח בפנינו, שני ילדים שצפו לתומם נדחפו לרצפת היציע, כמו גם מר סטולר, אשר נפל במורד היציע.

6. יש לזכור כי המדובר בשחקן בכיר מאוד, באחת הקבוצות הבכירות ביותר בכדורסל בפרט ובספורט הישראלי בכלל. שחקן זה אמור לשמש מופת, דוגמא ומודל חיקוי לכל הספורטאים ובפרט לכדורסלנים. הארוע שודר בזמן אמת וזכה להד תקשורתי נרחב מאוד, שהיה בו כדי לפגוע פגיעה קשה בענף הכדורסל. אין זו הפעם הראשונה בה מעורב השחקן בארוע אלים: בשנת 2011 הורשע השחקן בעבירה של פגיעה בשחקן יריב והשתתפות בתגרה.

7. השחקן הביע בפנינו את חרטתו על מעשיו, ובכך ראו באי כוחו כנסיבה להקלה בעונשו. אכן, יש ליתן משקל לחרטת השחקן בדיון, אך טוב היה עושה השחקן לו היה מנצל את השבועיים שחלפו מהארוע, לחרטה והתנצלות מפורשים ופומביים. ברור שלו רצה השחקן בכך, היתה מועמדת בפניו כל במה תקשורתית אפשרית כדי להביע את חרטתו ממעשיו וכדי להסתייג מכל מעשי אלימות במסגרת ארוע ספורטיבי, ולא בלשון רפה כפי שעשה, אם בכלל. זכותו של השחקן שלא להגיב כלל ולהמתין עד לדיון בבית הדין המשמעתי, אך היינו נותנים משקל רב יותר לחרטה ככל שזו היתה ברורה יותר ופומבית יותר.

8. ארבעה רכיבי ענישה עומדים בפנינו, וכמובן כל תמהיל שלהם: הרחקה בפועל, הרחקה על תנאי, קנס ופעילות חינוכית. לעניין הרכיב האחרון טענו באי כוח השחקן כי אין המדובר ברכיב ענישה הולם, באשר השחקן דובר אנגלית וככל שלא יפעל מול דוברי אנגלית, יש חשש שייעשה ללעג ולקלס. גם אנו סבורים שאין מקום להטיל על השחקן פעילות חינוכית, משלא הוצגה בפנינו תוכנית ספציפית מעשית שהיא גם ברת ביצוע ע"י השחקן במגבלות השפה, מה גם שדווקא בשל חומרת האירוע סברנו כי במקרה זה הענישה צריכה להתמקד בהרחקה ובקנס. אשר לרכיב הקנס, הרי שעל פי הקבוע בתקנון המשמעת, הקנס המקסימאלי (לאחר הצמדתו), הינו בסך של כ- 70,000 ש"ח; מאליו ברור כי ככל שהקנס שמוטל בפועל מתקרב לתקרת הקנס, כך קטן הקנס על תנאי שניתן להטיל. מובן שאת גובה הקנס יש לשקול למול סכומי השתכרותו של השחקן.

9. יו"ר קבוצת מכבי תל אביב, עו"ד שמעון מזרחי (שגם נמנה על באי-כח השחקן), טען בפנינו בשם הקבוצה כי הרחקת השחקן לתקופה ארוכה תגרום לפגיעה קשה בקבוצה, שכן הקבוצה עומדת בפתח שלבי ההכרעה בליגה. לפיכך וכדי שלא לפגוע בערך הספורטיבי, סבורים באי כח השחקן כי יש להסתפק בהשעיית השחקן מהמשחק שנערך ביום 12.4.14 ולהטיל על השחקן עונש הרחקה על תנאי בלבד. היועץ המשפטי סבור כי יש להטיל על השחקן עונש הרחקה ל- 8 משחקים בפועל (כולל המשחק מיום 12.4.14, שהתקיים לאחר הגשת כתב האישום), וכן הרחקה ל- 16 משחקים על תנאי.
10. בהתחשב בכל האמור לעיל ובפרט חומרת המעשים מחד והאפקטיביות הקלושה יחסית בהטלת ענישה ברכיבי עונש אחרים, מחייבים הטלת עונש של הרחקה בפועל משמעותית וקנס בפועל בסכום המתקרב לסכום המקסימאלי. בנסיבות שלפנינו, יש חשיבות למיצוי הדין עם השחקן והעברת מסר חד-משמעי כי המדובר בהתנהגות אלימה חמורה שלא ניתן להבליג עליה, ושיקולים אלה גוברים על הפגיעה בקבוצה.
11. לפיכך, אנו גוזרים על השחקן את העונשים כדלקמן:
- 11.1 הרחקה ל- 20 משחקים, מתוכם 7 משחקים בפועל ו- 13 משחקים על תנאי לשנתיים, וזאת בתנאי שלא יעבור עבירה של אלימות כלפי שחקנים, שופטים או קהל אוהדים. יובהר כי המשחק ממנו הושעה השחקן (ביום 12.4.14) נכלל בגדר שבעת משחקי ההרחקה בפועל, כך שנותרו לו לרצות 6 משחקים בפועל. יצויין כי לא התעלמנו מטענת הקינטור החריג שהועלתה, אך לא נתנו לה משקל מוגבל בלבד בגזירת העונש. אין ספק כי ללא אותו קינטור חריג בנסיבותיו העונש שהיה נגזר על השחקן היה חמור יותר.
- 11.2 תשלום קנס בסך של 65,000 ש"ח; הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יהווה הדבר עבירה משמעותית נוספת. לא נעלם מעינינו כי היועץ המשפטי ביקש להעמיד הקנס על סך של 40,000 ש"ח בלבד, אך זאת במצטבר לענישה חמורה יותר ברכיבי עונש אחרים. איננו מוגבלים בפסיקתנו לעונש במבוקש על ידי היועץ המשפטי ואנו יכולים לפסוק גם עונשים חמורים יותר; פסיקתנו לעיל משנה תמהיל רכיבי העונש ולדעתנו מקילה עם השחקן יחסית למבוקש על ידי היועץ המשפטי.

פרק ב' - הפועל תל אביב

12. הקבוצה הועמדה לדין בגין התנהגות אוהדיה במשחק האמור.
13. הקבוצה טענה טענה מקדמית ולפיה יש למחוק את האישום כנגדה מטעמי "הגנה מן הצדק". לטענתה, הקבוצה הגישה תלונה כנגד התנהגות אוהדי מכבי תל אביב באותו משחק, אך היועץ המשפטי החליט שלא להעמיד קבוצה זו לדין. לטענת הקבוצה המדובר ב"אכיפה בירנית" המצדיקה ביטול האישום כנגדה. כפי שעלה בדיון בפנינו, תלונתה של הקבוצה היתה בעיקרה לגבי קריאות שהושמעו על ידי אוהדי קבוצת מכבי תל אביב; התלונה נסמכה על סרטון. דע עקא, הסרטון הינו ללא קול. היועץ המשפטי – הן במכתב תשובתו לפניית הקבוצה והן בדיון בפנינו, מסר כי בחן את טענות הקבוצה והגיע לכלל מסקנה כי אין חומר ראיתי בעל משקל מספיק אשר מצדיק העמדה לדין. לא מצאנו כי החלטת היועץ המשפטי איננה סבירה בנסיבות העניין או שנובעת משיקולים בלתי-ענייניים. לפיכך, אין מקום לקבל את טענתה המקדמית של הקבוצה.

14. התנהגות האוהד אשר הקניט את השחקן שחורציאניטיס: כמפורט לעיל, האוהד האמור הכניס את פלג גופו העליון למנהרה והטיח דברים בוטים בשחקן. בגין כך הועמדה הקבוצה לדין על עבירות של "אי-מתן הגנה לקבוצה האורחת" ו"התפרעות אוהדים" (ברכיב של "התפרצות לשדה המשחק או למתקניו"). היועץ המשפטי טען שאין חשיבות יתרה למילים המדויקות שהטיח האוהד בשחקן (שיתכן ואם היו נאמרות מהיציע במסגרת עידוד "רגיל", לא היו מהוות עבירה משמעתית), אלא למכלול הנסיבות בהן הוטחו המילים, ובכלל זה חדירת השחקן לשטח הסטרילי של המנהרה. בנוסף טען היועץ המשפטי כי האוהד עמד על מתקן הלדים, ובכך חרג מהיציע לעבר שדה המשחק ומתקניו. הקבוצה טענה כי הדברים שהושמעו על ידי האוהד אינם חורגים מגדר המותר (תוך הבעת הסתייגות מדברים אלה) וכי התנהגותו לא מהווה התפרצות לשדה המשחק, באשר עמד על הכסאות שביציע ולא על מתקן הלדים.
15. אנו סבורים שיש לקבל את טענות היועץ המשפטי ולבחון את התנהגות האוהד בכללותה – ולא כל רכיב כשלעצמו. לא הצלחנו להבחין אם האוהד עומד על מתקן הלדים או רק על הכסאות ביציע, אך ברור שחדר בפלג גופו העליון לחלל המנהרה – עת עברו בה שחקני הקבוצה האורחת; הדבר אפשר לו לממש את מטרתו ולהתנהג באופן פרובוקטיבי כלפי השחקן. על קבוצה מארחת להקפיד ולמנוע מצבים מעין-אלה, ובמקרה שבפנינו לא היה קושי רב לפעול כך: ניתן היה להזיז את פתח המנהרה לכיוון מרכז המגרש או למנוע מעשי האוהד באמצעות אבטחה מתאימה. כפי שקבענו לעיל, מכלול התנהגות האוהד יצרה פרובוקציה ששחקני קבוצה אורחת לא צריכים לחוות. לפיכך, אנו מרשיעים הקבוצה בגין מעשי האוהד כמפורט לעיל בעבירות של אי מתן הגנה לקבוצה האורחת והתפרעות אוהדים (ברכיב של התפרצות לשדה המשחק או למתקניו).
16. התנהגות האוהדים ביציע: בנוסף להתנהגות האוהד, הועמדה הקבוצה לדין בגין התנהגות האוהדים ביציע, כמפורט להלן:
- קריאות: "שתהיה שואה למכבי".
 - קריאות לעברו של רגב פאן בקשר עם אביו, לרבות כריכת חולצות סביב הצוואר תוך כדי דימוי תליה;
 - קריאות לעברו של עו"ד שמעון מזרחי: "תתאבד".
17. נציגי הקבוצה מודים כי אכן האוהדים התנהגו כמפורט לעיל ומסתייגים מהתנהגות זו. יחד עם זאת, לטענתם, אזכור השואה נעשה על ידי מספר מועט של אוהדים, ולפרק זמן קצר והקריאות כלפי רגב פאן ועו"ד מזרחי נופלות בגדר המותר לאוהדים.
18. נציגי הקבוצה עמדו בפנינו על המאמצים הרבים שנעשו על ידי ההנהלה לשרש את התופעה של התבטאויות המזכירות את המילה "שואה", אשר הביאו לצמצומה הניכר; נציגי הקבוצה הבטיחו כי גם הקריאות הספורות שעדיין נשמעות יפסקו בקרוב. לדידנו, אכן יש לשבח את הנהלת הקבוצה על הישגיה, אך על האוהדים לדעת כי יש נושאים שיש לנהוג בהם באפס סובלנות. הטחת הביטוי "שואה" הינו אחד מהם, ולפיכך אנו מרשיעים הקבוצה בגין קריאות אלה של האוהדים. לעניין העונש נתחשב במאמצים למיגור התופעה ובכך שמדובר באוהדים ספורים בלבד.
19. אשר לקריאות כלפי רגב פאן: המדובר בהתנהגות חמורה מאוד של האוהדים, מתוך נסיון לנצל נסיבות אישיות קשות. חופש הדיבור של האוהדים איננו כולל התבטאויות חריפות

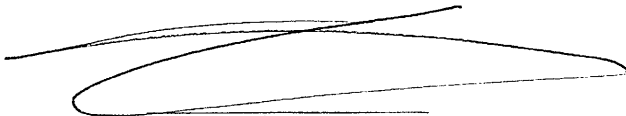
(המלווים בהתנהגות נלוזה של חיקוי תליה) אשר אין הדעת סובלת ושנועדו לפגוע באדם או בקבוצת אנשים בעניינים רגישים מאוד. משחק כדורסל לא צריך להוות זירה בה מתאפשר לאוהדים להכות מכות (מילוליות) מתחת לחגורה, תוך פגישה בכבוד האדם. הגבלת אוהדים מפגיעה קשה על ידי התבטאויות קשות לא פוגעת בערך הספורטיבי של המשחק אלא להיפך; כפי ששחקנים אמורים לנהוג בהגינות ובמתירות בשדה המשחק, כן האוהדים צריכים להישמר מפני פגיעה בלתי סבירה. עידוד אין פירושו פגיעה קשה בזולת והתרת המוסרות המילוליות. אכן, אוהדים אינם אמורים להתנהג כמאזינים לקונצרט, אך מכאן ועד לזכות להתבטא בכל התבטאות רחוקה הדרך. אנו קובעים כי התנהגות האוהדים כלפי רגב פאנן מהווה עבירה של התנהגות בלתי ספורטיבית של קהל אוהדים.

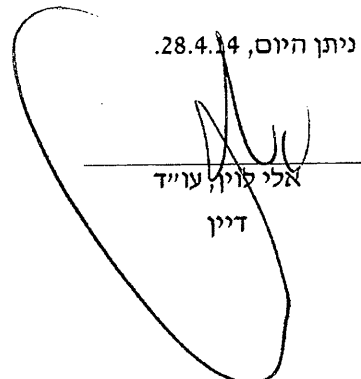
20. אשר לקריאות כלפי שמעון מזרחי: המדובר בקריאות מכוערות שיש להסתייג מהם. כפי שציין היועץ המשפטי, בעבר נהגו לזכות קבוצות לדין בגין קריאות דומות. לבית הדין המשמעתי סמכות לפרש את התקנון; המדובר בפרשנות דינאמית לשם הגשמת התכליות העומדות בבסיס הדין המשמעתי. מתפקידנו לקבוע נורמות התנהגות תוך מתן משמעות לביטוי השסתום המנויים בתקנון כ"התנהגות בלתי-ספורטיבית". בהחלטתנו מיום 6.4.12 (באישום כנגד הפועל חולון ואח'), בקשר לעניין דומה (קללות כנגד שופטים) קבענו כדלקמן:

" נכון שמשך שנים אין נוהגים להעמיד קבוצות לדין בגין קללות המוטחות בשופטים, אף שתופעה זו דוחה, מכוערת ובוודאי מרתיעה חלק מהקהל מלהגיע למשחקים או לשלוח את ילדיו. ככל הנראה ראו בתופעה סוג של כיעור שלא ניתן למגר ואין מנוס מלהשלים איתו וכי יש להתעלם מביטויים מילוליים של הקהל כל עוד אינם לובשים לבוש של אלימות פיזית. בשנים האחרונות החלו להרים את הרף ולהעמיד קבוצות לדין על התבטאויות הקהל וזאת במקרים של קריאות גזעניות ובמקרים של ביטויים כמו "נאצים" ומושגים אחרים השאולים מלקסיקון שואת העם היהודי. ייתכן שיש מקום להרמה נוספת של הרף ולמגר גם את תופעת הקללות, אך לאחר ששנים לא נהגו כן נראה לנו כי אין עונשים אלא אם מזהירים ולכן, שינוי מדיניות שכזה צריך להיות באזהרה לקבוצות כי "כללי המשחק" השתנו וכי תופעה של קללות על ידי אוהדים לא תתקבל יותר בסלחנות."

בשים לב לכך, יש לקבוע כי קריאות לאדם לפגוע בעצמו – ובוודאי להתאבד, הינם מעל לסף המותר. לא ניתן עוד להשלים עם תופעה כזו ועל האוהדים לנסות ולהתרכז בעידוד קבוצתם ולא בפגיעה בלתי-הגונה ובלתי-ראויה באנשי הקבוצה היריבה. קשה לערוך רשימה של המותר והאסור, והעניין יקבע ממקרה למקרה. טוב יעשו האוהדים אם יאמצו את הגישה: במקום שיש ספק – אין ספק; אם יש ספק האם ההתנהגות חורגת מהמותר, יש להמנע מהתנהגות זו. אשר על כן, אנו מרשיעים את הקבוצה בעבירה של התנהגות בלתי ספורטיבית של אוהדים לעניין הקריאות כלפי עו"ד מזרחי. לעניין העונש נציין כי נתחשב בכך שההרשעה ברכיב זה הינה חידוש הלכתי.

21. אשר לעונש: כנגד הקבוצה תלויים ועומדים עונשים על תנאי (הרלוונטיים לענייננו) של קנסות כספיים בסך כולל של 55,000 ש"ח וקיום שני משחקים ביתיים ברדיוס של 50 ק"מ (האחד ללא קהל והשני עם קהל). יצויין כי היועץ המשפטי הודיע כי אינו מבקש כי יופעל העונש על תנאי בקשר למשחקי הרדיוס, אך ביקש להכפילו ולהאריכו. כן טען כי יש להטיל קנס בסך של 25,000 ש"ח, ובכך להפעיל חלקית את הקנסות על תנאי התלויים ועומדים כנגד הקבוצה.
22. לאחר ששקלנו את הדברים, הגענו לכלל מסקנה כי יש להשית על הקבוצה את העונשים הבאים:
- קנס בסך של 20,000 ש"ח בפועל; הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן יהווה הדבר עבירה נמשכת.
 - תקופת התנאי בגין הקנס על תנאי בסך של 50,000 ש"ח וקיום שני משחקים ביתיים ברדיוס של 50 ק"מ (אחד עם קהל ואחד בלי קהל), תוארך עד לתום עונת 14/15.
23. בנוסף, רשמנו לפנינו את התחייבות הקבוצה לפעול כאמור בסעיף 11(ד) למכתב היועץ המשפטי מיום 8.4.14 ("כתב האישום"). הפרת התחייבות זו של הקבוצה תהווה עבירת משמעת.
24. נציין כי לא החמרנו עם הקבוצה וזאת מתוך הכרה במאמצי הנהלת הקבוצה לחנך את אוהדיה להתנהגות ספורטיבית.
25. בטרם חתימה נודה לצדדים ולבאי כוחם אשר טענו בפנינו בטוב טעם, והציגו את ההיבטים השונים של הארועים ומשמעותם.

 תגר עמיאל, עו"ד
 דיין

ניתן היום, 28.4.14.

 אלי לוי, עו"ד
 דיין